

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a J és H Ügyvédi Iroda, dr. Hartai Árpád ügyvéd által képviselt felperesnek az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. november 26. napján kelt 6.K.20.141/2009/23. számú ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 6.K.20.141/2009/23. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 397.800 /azaz háromszázkilencvenhétezer-nyolcszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2002-2005. évekre személyi jövedelemadó /szja/ és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2008. július 9. napján kelt 3863556471 számú határozatával a felperest összesen: 6.629.255 Ft adókülönbözet, 3.314.627 Ft adóbírság, és 3.186.672 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2008. október 10. napján kelt 2838990912/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint felperes a tulajdonában lévő ... Bt-nek /a továbbiakban: Bt./ magánszemélyként 2002. évben 5.500.000 Ft, 2003. évben 4.900.000 Ft, 2004-ben 3.500.000 Ft, 2005-ben 500.000 Ft tagi hitelt nyújtott, azonban 2002. évben csak 720.000 Ft, 2003. évben 720.000 Ft, 2004. és 2005. évben 0 Ft jövedelmet vallott. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy felperes vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, ezért helytállón, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 109.§-ának /1/-/3/ bekezdései alkalmazásával az adó alapját becsléssel állapította meg, és a fedezetlen kiadásokat a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a

továbbiakban: Szja.tv./ 4.§-ának /1/ bekezdése, 28.§-ának /1/ bekezdése alapján egyéb jövedelemként vette figyelembe.

Az alperes nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy a vizsgált időszakot megelőzően 20.000.000 Ft megtakarítása volt, amelyet kölcsön adott K. T.-nak, és az összeget részletekben a vizsgált időszakban kapta vissza, mert az adózó hitelt érdemlő adatokkal nem igazolta sem a kölcsönösszeg fedezetét, sem a kölcsönnyújtás tényleges megtörténtét.

A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását kérte annak megállapításával, hogy adó- és járulékfizetési kötelezettsége nincsen. Állította, hogy a közigazgatási eljárás során bizonyította a kölcsön összegének rendelkezésére állását, illetve visszafizetését is.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként, a kereseti kérelem keretei között azt állapította meg, hogy az adóhatározatok jogszerűek. A Bt-nek nyújtott tagi hitelek nagyságrendje, és a felperes bevallott jövedelmei közötti aránytalanul nagy eltérés az Art. 109.§ /1/ bekezdésében foglaltak szerint a becslés alkalmazását, annak jogalapját megalapozták. Az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű értékelésével helytállóan döntött akként, hogy a felperes hitelt érdemlően a kölcsönügylet megtörténtét nem igazolta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet megváltoztatását és a keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az Art. 109.§-ának /3/ bekezdését, a jogerős ítélet tényállása iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmaz, a bizonyítékok értékelései és a levont következtetések jogszabályellenesek. A felperes további jogszabályhely megjelölése nélkül részletesen kifejtette véleményét a kölcsönügylettel kapcsolatos adóhatósági és bírósági megállapításokra vonatkozóan.

Az alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási [polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 260.§], jogkérdésben felülvizsgálati /Pp. 270.§/ kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./. A felperes felülvizsgálati kérelmében egy jogszabályhelyet jelölt meg: az Art. 109.§ /3/ bekezdést.

Az ellenőrzési eljárásban az adóhatóság jogait és kötelezettségeit az Art. 97.§-98.§-ai szabályozzák, a /4/ bekezdés szerint az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi. Az Art. 109.§-ának /3/ bekezdése lehetőséget szabályoz az adózónak ahhoz, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést hitelt érdemlő adatokkal igazolja. Az Art. 97.§-ának /5/ bekezdése sorolja fel a bizonyítási eszközöket és bizonyítékokat, így különösen: az irat, a szakértői vélemény, az adózó, képviselője, alkalmazottja, illetőleg más adózó nyilatkozata, a tanúvallomás, a helyszíni szemle, a próbavásárlás, a próbagyártás, a helyszíni leltározás, más adózók adatai, az elrendelt kapcsolódó vizsgálatok megállapításai, az adatszolgáltatás tartalma, más hatóság nyilvántartásából származó adat.

A becslési eljárás során a nem bizonyított tény, körülmény az adózó terhére értékelhető /Art. 97.§ /6/ bekezdés/.

Az ellenőrzés felperesnél alkalmazott fajtájánál is az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani a tényállást, azonban az Art. 97.§-ának /6/ bekezdésében foglaltak alapján az adózónak kifejezetten érdeke állításainak hitelt érdemlő adatokkal való igazolása. Az elsőfokú bíróság ítélete részletesen és pontosan rögzítette a közigazgatási eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást, az adóhatóság illetve a felperes által előtárt bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti az Art-nek az adózó igazolási lehetőségét szabályozó 109.§-ának /3/ bekezdését, és jogszerűen állapította meg, hogy az adóhatóság eljárása során e jogszabályhelyet nem sértette meg. Nincs adat arra vonatkozóan, hogy a felperes a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést ne igazolhatta volna.

A felperes vitatta még a bizonyítási eljárást, a bizonyítékok értékelését, azonban egyrészt ennek jogszabályi alapját nem jelölte meg, másrészt a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt; a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, azonban jogszabályhellyel alátámasztottan ilyen jogsértést a felperes felülvizsgálati kérelme nem tartalmazott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen rögzítette az elsőfokú határozatban, a felperesi fellebbezésben, a másodfokú határozatban, a keresetben foglaltakat, nemcsak megjelölte, hanem

idézte is az irányadó jogszabályokat, alkalmazásukhoz – a tényállással való összevetés alapján – pontos és helytálló magyarázatot adva. Az elsőfokú bíróság a kölcsönügylettel kapcsolatos jogi álláspontját részletesen kimunkálta, megindokolta. A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a felülvizsgálati kérelem keretei között, a felperes által megjelölt jogszabályokat nem sértve, jogszerű.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyet nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak határoznia nem kellett.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. június 24.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**